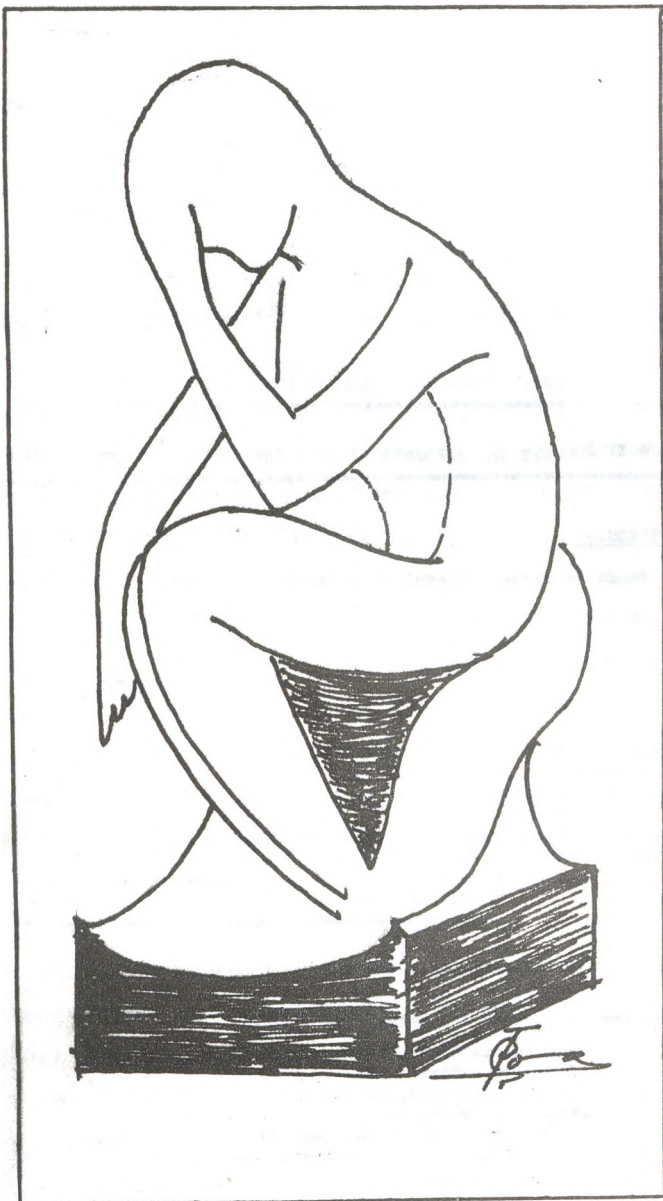

PINCELLS I GÚBIES DE JOAN COMAS

Al final ens hem decidit. Ja era hora!. A partir d'aquest número, una nova secció ha començat a caminar. Es tracta d'una excursió que oferim als nostres lectors en un paratge que sovint passa desapercbut a Sant Hilari: els artistes, serà l'objectiu d'aquest viatge cap una altre dimensió de la vida.

Per: AGNES SERRAS

Anem a parlar una mica amb aquest personatge que des de petit ja s'ha sentit a tret pel món de les arts.

La música és una de les primeres inquietuts artístiques que va sentir en Joan Comas, deixant-la més tard per dedicar-se a la pintura i escultura.

- "Fa uns quatre anys que pinto a l'oli; ara, dibuixar i la talla en fusta ja fa molts anys, pràcticament, el dibuix, des de molt petit, és una cosa que ja es porta a dins"-.

- Com és que et passessis a la pintura?

- "No ho feia abans perquè no tenia temps. Ho vaig fer perquè vaig veure quadres que pintaven altres pintors. Vaig pensar que jo també me'n sortiria si ho vaig provar. Res més que això.

Viure de la pintura o escultura és una de les coses que poden fer una minoria d'artistes, i que, en canvi, seria l'ideal de molts.

- "Viure de la pintura és una mica difícil, ara. Has de tenir molta sort. Hi ha molta gent que en sap i no és conegut. Influxen les dues coses, sabes-ne i la sort. Hi ha molts pintors i escultors que estan a l'anonimat..."

- "Pintar i esculpir és algo que m'agrada, també en trec algun benefici."